

Административен съд - Велико Търново

ГР.ВЕЛИКО ТЪРНОВО
ПЛ.ЦЕНТЪР № 2 Ет.2

№ на страната в списъка
на лицата за призоваване 2
22.6.2018 г.

Административно дело №
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ 30/2018г.

Вх.№

2081

Дата:

09.07.2018г.

JM00XO35

С Ъ О Б Щ Е Н И Е

До ОБЩИНСКИ СЪВЕТ СВИЩОВ

като **Ответник**

Област ВЕЛИКО ТЪРНОВО ГР.СВИЩОВ УЛ.ЦАНКО ЦЕРКОВСКИ № 2

Приложено, връчваме Ви заверен
препис от Решение №208/25.5.2018г. по
Административно дело № 130/2018г.,
постановено от Административен съд -
Велико Търново.

Решението влязло в законна сила на 15.06.2018г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

чл.2 от ЗЗЛД

МАРИЯНА МИКОВА

АДМИНИСТРАТИВНОПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

Срок за касационно оспорване

Чл. 211. (1) Жалбата се подава до Върховния административен съд чрез съда, който е постановил решението, в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

(2) Главният прокурор или неговият заместник при Върховната административна прокуратура може да подава протест до Върховния административен съд чрез съда, постановил решението, в едномесечен срок от деня, в който то е постановено.

(3) Лицата по чл. 210, ал. 2 могат да обжалват решението до момента на влизането му в сила за страните по делото.

Форма и съдържание на жалбата и протеста

Чл. 212. (1) Жалбата или протестът се подава в писмена форма и трябва да съдържа:

1. посочване на съда;
 2. името и точния адрес на жалбоподателя, а ако е физическо лице - и неговия единен граждански номер, името и точния адрес на законния представител или пълномощник, ако има такива, съответно името и длъжността на прокурора;
 3. означение на обжалваното решение;
 4. точно и мотивирано посочване на конкретните пороци на решението, които съставляват касационни основания;
 5. в какво се състои искането;
 6. подпис на лицето, което подава жалбата или протеста.
- (2) Оспорващият е длъжен да посочи всички доказателства, които иска да бъдат събрани, и да представи писмените доказателства, с които разполага.

Приложения

Чл. 213. Към жалбата или протеста се прилагат:

1. удостоверение за съществуването и представителството на организацията - жалбоподател, освен ако е представено пред първата инстанция;
2. пълномощно, когато жалбата се подава от пълномощник;
3. документ за платена държавна такса, ако такава се дължи;
4. преписи от жалбата или протеста, от писмените доказателства и от приложенията според броя на останалите страни.

ГРАЖДАНСКИ ПРОЦЕСУАЛЕН КОДЕКС

Предоставяне на правна помощ

Чл. 95. (1) Молбата за правна помощ се подава в писмена форма до съда, пред който делото е висящо.

ЗАКОН ЗА ПРАВНА ПОМОЩ

Чл. 5. Правна помощ се предоставя на физически лица на основанията, посочени в този и в други закони.

Чл. 23. (1) Системата за правна помощ по чл. 21, т. 3 обхваща случаите, при които по силата на закон задължително се предвижда адвокатска защита или представителство.

(2) Системата за правна помощ обхваща и случаите, когато заподозреният, обвиняемият, уличеният, подсъдимият или страната по наказателно, гражданско или административно дело не разполага със средства за заплащане на адвокат, желае да има такъв и интересите на правосъдието изискват това.

(4) По граждански и административни дела правна помощ се предоставя в случаите, когато въз основа на представени доказателства от съответните компетентни органи съдът прецени, че страната няма средства за заплащане на адвокатско възнаграждение. Преценката си за това съдът формира, като вземе предвид:

1. доходите на лицето или семейството;
2. имущественото състояние, удостоверение с декларация;
3. семейното положение;
4. здравословното състояние;
5. трудовата заетост;
6. възрастта и
7. други констатирани обстоятелства.

РЕШЕНИЕ

№ 208

гр. Велико Търново, 25.05.2018г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Велико Търново, в открито съдебно заседание на двадесет и седми април през две хиляди и осемнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ : ГЕОРГИ ЧЕМШИРОВ

ЧЛЕНОВЕ: МАРИЯНА МИКОВА

КОНСТАНТИН КАЛЧЕВ

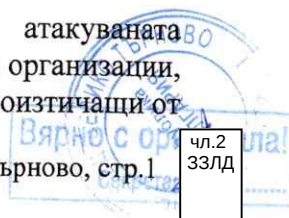
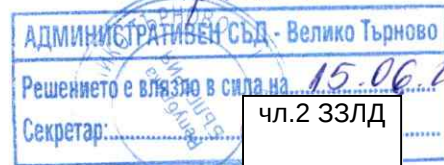
при участието на секретаря П. Иванова и прокурора от Окръжна прокуратура – Велико Търново - **Светлана Иванова**, като изслуша докладваното от съдията Микова адм. дело № 130/2018г. по описа на съда и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производство по реда на чл. 185 от Административно процесуалния кодекс/АПК/, във вр. с чл.191, ал.2 от същия кодекс.

Делото е образувано по протест на **Светлана Иванова** – прокурор в Окръжна прокуратура – Велико Търново, с който се оспорват и се предлага на съда да постанови решение, с което да отмени като незаконосъобразни разпоредбите на чл.17, чл.30, ал.2, чл.34, ал.2, и чл.35, ал.2 в частта „безсрочно“, чл.78, чл.81, чл.84, чл.89, чл.90 и чл.91 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община – Свищов, приета с Решение №365/24.02.2005г. по Протокол №31 на Общински съвет-Свищов, изменяна и допълвана многократно след това. В протеста се излагат съображение, че общинският съвет е орган на местно самоуправление, който решава самостоятелно всички въпроси от местно значение, който законът е предоставил в негова компетентност, съобразно чл.17 и чл.18 от ЗМСМА. Подчертава се, че в нормата на чл.8 от Закона за нормативните актове/ЗНА/ е регламентирано правомощието на общинския съвет да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен, неуредените от тях обществени отношения с местно значение, като издаваните от общинските съвети нормативни актове имат вторичен, производен характер спрямо законите. Сочи, че с оглед посочената правна уредба е недопустимо урежданите с наредбите обществени отношения да са уредени по различен начин спрямо уредбата на същите обществени отношения в нормативните актове от по-висока степен. Позицията се на разпоредбата на чл.15, ал.1 от ЗНА, съобразно която нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен. Твърди, че при съпоставяне на оспорваните разпоредби от посочената наредба, приета от Общински съвет-Свищов със законите, които уреждат първично съответните обществени отношения се установяват явни противоречия.

Оспорващият прокурор сочи в протеста си, че според чл.17 от атакуваната наредба, не се предоставят под наем без търг или конкурс помещения на организации, физически и юридически лица с неуредени задължения към общината, произтичащи от

Решение №208 /25.05.2018г. по адм.д. №130/2018г. по описа на Адм. съд – В. Търново, стр.1

ползване на други общински имоти, а според чл.81 от същата наредба – не се допускат до участие в търгове на общински имоти кандидати, които са с прекратени наемни отношения, поради нарушения на договорните клаузи или дължат наем в срок от една година от констатиране на нарушението.

Оспорва се като незаконосъобразна и нормата на чл.78 от наредбата, съгласно която не се допускат до участие в търг или конкурс за същия обект лица, които са спечелили такъв за наемане на общински обект, но после са се отказали от сключване на договор, както и чл.84, въвеждащ забрана за сключване на договор за наем за следващите две стопански години с наематели, които са се отказали от нает имот, като не са положили грижа на добър стопанин за него.

Според прокурора, в конкретния случай, без да притежава подобни правомощия, общинският съвет с подзаконови разпоредби е създал нови, допълнителни изисквания и е въвел ограничения за определен кръг лица да участват в сделки с общинско имущество, каквито изисквания и ограничения не се предвиждат в Закона за общинската собственост/ЗОбС/, уреждащ първично тези обществени отношения. Аргументира се, че законодателят е предоставил в компетентността на общинските съвети да определят с наредба единствено реда за разпореждане и управление на имоти и вещи – общинска собственост, но не и материално-правните предпоставки за това. Твърди, че така в нарушение на чл.8 от ЗНА и чл.21,ал.2 от ЗМСМА, Общински съвет-Свищов е преуредил обществени отношения, вече регулирани от нормативен акт от по-висока степен.

В протеста се посочва още, че оспорваните разпоредби от наредбата са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени и поради това, че същите са приети в противоречие със Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност/ЗОАРАКСД/, доколкото с предвидените в тях изисквания към субектите се създават ограничения и се въвеждат тежести, несъответни на целта на ЗОАРАКСД - да улесни и насърчи извършването на стопанска дейност, като ограничи до обществено оправдани граници административното регулиране и административния контрол от държавните органи и от органите на местното самоуправление. Позовава се на чл.3,ал.3 от ЗОАРАКСД, съгласно който при административно регулиране и административен контрол върху ~~стопанската дейност административните органи и органите на местно самоуправление~~ не могат да налагат ограничения и тежести, които не са необходими за постигане целите на закона. Сочи, че предвидените в протестираните подзаконови норми изисквания към кандидатите и възможност за недопускане на участници в процедурите надвишава обществено оправданите граници по смисъла на чл.1,ал.2 от ЗОАРАКСД, тъй като с него се въвеждат тежести, които не са необходими за постигане на законовите цели по чл.2 от ЗОАРАКСД-за защита на националната сигурност, обществения ред или околната среда, както и че са нарушени конституционно гарантираните принципи за свободна стопанска дейност и равнопоставеност на стопанските субекти.

По отношение оспорваните чл.30,ал.2,чл.34,ал.2 и чл.35,ал.2 от Наредбата за реда да придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община-Свищов - оспорващият прокурор твърди, че същите са незаконосъобразни, в противоречие с ч.67 от Закона за собствеността, тъй като с атакуваните разпоредби се предвижда възможност за безсрочно учредяване право на строеж върху имот-частна общинска собственост. Изтъква, че според чл.67,ал.1 от Закона за собствеността, правото да се построи сграда върху чужда земя се погасява в полза на собственика на земята по давност, ако не се упражни в продължение на 5 години т.е. погасяването произтича от

самия закон и след този срок то е безусловно. Счита, че правото на строеж се погасява автоматично, по силата на законовата правна норма, поради което оспорваните разпоредби се явяват незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

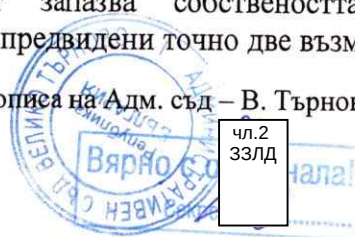
С оспорваните чл.89, чл.90 и чл.91 от Наредбата регламентират административните наказания, които се налагат за неспазване на същата, когато извършените нарушения не представляват престъпления, както и уредба на административно-наказателното производство-органите, които съставят актове за установяване на тези административни нарушения и да издават наказателни постановления за така извършените нарушения. В протеста се посочва, че наредбата, в която са атакуваните разпоредби е приета на основание чл.8, ал.2 от Закона за общинската собственост и урежда отношенията, свързани с реда за придобиване право на собственост и на ограничени вещни права, за предоставяне на управление, под наем и за разпореждане с имоти и вещи-общинска собственост. Според оспорващия прокурор, несъмнено на общинския съвет е предоставено правомощие за приемане на наредба, но приетата наредба следва да регламентира само конкретно посочените дейности, сред които не е определяне на състави на нарушения и наказания за неизпълнение на задължения, свързани с тях. Намира, че създавайки оспорваните разпоредби, предвиждащи наказания за неспазване разпоредбите на наредбата, общинският съвет е иззел чужда компетентност и е навлязъл в сферата на налагане на административни наказания, с каквито правомощия общинският съвет не разполага. Категоричен е, че създавайки тези разпоредби, Общински съвет – Свищов е нарушил и принципа, че санкционни норми могат да се въвеждат само със закон и след като Закона за общинската собственост не предвижда такива, няма как те да бъдат въведени с наредба.

В заключение, оспорващият прокурор посочва, че с оглед така установените противоречия на атакуваните разпоредби от наредбата с норми от по-висш порядък, оспорваните норми следва да бъдат отменени като незаконосъобразни, като на прокуратурата бъдат присъдени сторените в производството разноски.

Ответникът Общински съвет-Свищов, представляван от Председателя д-р Кристиан Кирилов, чрез процесуалния си представител адв. Петкова, оспорва подадения протест и моли същият да бъде отхвърлен в цялост като неоснователен и недоказан.

По отношение на оспорените разпоредби на чл.30, ал.2, чл.34, ал.2 и чл.35, ал.2 в частта „безсрочно“ от наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община-Свищов ответникът счита, че оспорващият прокурор неправилно твърди противоречие на цитираните разпоредби на чл.67 от Закона за собствеността. Намира, че оспорващият прокурор погрешно тълкува чл.67 от Закона за собствеността, доколкото оспореният текст от наредбата е приет въз основа на правилото на чл.37, ал.3 от Закона за общинската собственост и не касае за погасяване на учреденото право на строеж, в случай, че то не бъде упражнено в рамките на 5 години, а се отнася до възможността, предвидена в чл.65 от Закона за собствеността и чл.37 от Закона за общинската собственост, правото на строеж, трансформирано в право на собственост върху построения обект да бъде учредено безсрочно или за определен срок. Позицията се на чл.65 от Закона за собствеността, съобразно който когато правото на собственост върху постройката е установено със срок, след изтичането на срока, собствеността върху сградата преминава безвъзмездно върху собственика на земята. Твърди, че правото на строеж може да бъде учредено и като безсрочно-вариант, при който суперфициарът запазва собствеността върху построеното. Сочи, че с оспорените разпоредби са предвидени точно две възможности

Решение №208 /25.05.2018г. по адм.д. №130/2018г. по описа на Адм. съд – В. Търново, стр.3

да се учреди безсрочно право на строеж, както е класическият случай на суперфицията, или същото право да бъде ограничено със срок, след изтичането на който собствеността върху построеното да премине в патримониума на собственика на земята, т.е. на общината. Ответникът твърди, че учредяването на „безсрочно“ право на строеж в оспорените разпоредби не означава, че същото може да бъде реализирано без ограничение във времето, а че смисълът на „безсрочно“ учреденото право на строеж е въз възможността суперфициарът да придобие собствеността върху построеното за „вечни времена“, стига строежът да бъде реализиран в рамките на 5-годишния срок по чл.67 от Закона за собствеността, поради което протестът е неоснователен в тази му част.

Относно оспорените разпоредби на чл.89,90 и чл.91 от наредбата, ответникът счита, че същите са законосъобразни, тъй като с приемането им Общински съвет – Свищов е упражнил правомощието си по чл.22,ал.4 от ЗМСМА и не е надхвърлил предоставената му от Закона за общинската собственост правомощие и не е навлязъл в сферата на административните наказания, с каквито правомощия не разполага. Изтъква, че предвидените в чл.89 от наредбата административни наказания са за нарушения на самата тази наредба, а предвидените санкции са в съответствие с минималните и максималните размери, посочени в чл.22,ал.4 от ЗМСМА, съобразно който за нарушаване на наредбите могат да се предвидят глоби в размер на 5000лв., а за едноличните търговци и юридическите лица-имуществени санкция в размер до 50000лв, а при повторно нарушение и временно лишаване от правото да се упражнява определена професия или дейност.

Що се отнася до атакуваните чл.90 и чл.91 от Наредбата за реда да придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община-Свищов, ответникът счита, че и в тази му част протестът е неоснователен и следва да бъде оставен без уважение, тъй като процесните разпоредби са в съответствие с изискването на чл.22,ал.5 от ЗМСМА – наказателните постановления да се издават от кмета на общината или от негов заместник въз основа на акт, съставен от длъжностни лица, посочени в наредбата.

Общински съвет – Свищов оспорва протеста като неоснователен и в частта му, с която се оспорват като незаконосъобразни чл.17,чл.78, чл.81 и чл.84 от Наредбата за ~~реда да придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община-Свищов~~ с доводи, че въпросните разпоредби са законосъобразни, издадени на основание чл.8,ал.2 от Закона за общинската собственост, която правна норма предвижда възможност за приемане от общинския съвет на наредба за уреждане на отношенията, свързани реда за придобиване право на собственост и на ограничени вещни права, за предоставяне за управление, под наем и за разпореждане с имоти и вещи – общинска собственост. Счита за законосъобразно предвиждането на условия, на които трябва да отговарят лицата, на които се предоставя общинско имущество. Твърди, че оспорваните разпоредби не влизат в противоречие с целта на ЗОАРАКСД, тъй като с тях не се ограничава извършването на стопанска дейност в обществено неоправдани граници, а напротив-създават се допълнителни гаранции за стопанисването и управлението на общинското имущество.

С тези аргументи ответникът моли съда да постанови решение, с което да отхвърли подадения протест като неоснователен, тъй като оспорваните разпоредби са законосъобразни. Допълнително акцентира върху обстоятелството, че в хода на съдебното производство са представени доказателства за проведено обществено обсъждане и са изпълнени всички процесуални правила по приемане на такъв акт т.е няма основание за отмяна на оспорваните разпоредби от Наредбата за реда да

придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община-Свищов като незаконосъобразни.

Претендира присъждане на сторените разноски, съобразно представения списък.

Окръжна прокуратура – Велико Търново, представлявано от прокурор Мачева взема становище за основателност и обосноваост на подадения протест и моли същият да бъде уважен, като атакуваните разпоредби от наредбата бъдат отменени. Изтъква, че безспорно е установено, че протестираните от прокуратурата разпоредби от наредбата са в противоречие с нормативен акт от по-висок ранг.

Като отделно самостоятелно основание за отмяна на оспорваните норми прокурорът сочи допуснати съществени процесуални нарушения при приемането ѝ, доколкото липсват доказателства проектът за наредба да е бил придружен от мотиви, за провеждане на обществено обсъждане, каквото е изискването на чл.28 от Закона за нормативните актове. Подчертава, че при приемане на измененията в текстовете на наредбата, направени през 2015г. също не са спазени процесуалните правила, тъй като отново липсват доказателства за проведено обществено обсъждане, не е дадена възможност за заинтересованите лица в 14-дневен срок да правят предложения и становища по проекта за изменение на наредбата, а представените мотиви към проекта за изменение на наредбата са формални, непълни и не изпълняват изискването на закона по отношение на съдържанието им, т.е. атакуваните разпоредби са незаконосъобразни, тъй като при приемането им са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Съдът, като обсъди доводите, изложени в жалбата и извърши проверка на законосъобразността на атакуваното решение, намира за установено от фактическа страна следното:

Предмет на оспорване в настоящето производство са разпоредбите на чл.17, чл.30, ал.2, чл.34, ал.2 и чл.35, ал.2 в частта „безсрочно“, чл. 78, чл.81, чл.84, чл.89, чл.90 и чл. 91 от Наредба за придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община- Свищов, приета с Решение №356/24.02.2005г. по Протокол №31 на Общински съвет-Свищов, допълвана и изменяна многократно, като последното изменение на атакуваните разпоредби е с Решение №677/31.10.2013г. по Протокол №39, когато са изменени чл.30, чл.34 и чл.35 от Наредбата.

Видно от представената и приобщена като доказателство по делото преписка по приемане и изменение на оспорваните разпоредби от наредбата, първоначалния текст на Наредбата за условията и реда за придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община-Свищов е приета с Решение №356/24.02.2005г., Протокол №31, като от присъствалите 25 общински съветника, всичките 25 са гласували „За“.

За установяване изпълнението на законовите изисквания на процедурата по приемане на подзаконов акт, какъвто представлява оспорваната наредба от страна на ответника са представени и приобщени като доказателства по делото Проект наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община Свищов от месец февруари 2005г., доказателства за обнародването на текста на вече приетата наредба във вестник „Дунавско дело“, бр.10 от 17.03.2005г. Приобщени са към доказателствения материал по делото и надлежно заверени копия от протоколи на проведени заседания на Общински съвет-гр.Свищов, на които заседания са приети с изискуемото мнозинство изменения на текстове от наредбата-с Решение №364/30.10.2008г. по Протокол №24, с Решение №677/31.10.2013г. по Протокол №39, с Решение №1162/30.04.2015г., Протокол №65, ведно със заверени копия от разпечатки на системата за гласуване, проекти на решение, взети на заседание на Постоянната комисия „Нормативна уредба, граждански права, обществен ред и сигурност“,

Решение №208 /25.05.2018г. по адм.д. №130/2018г. по описа на Адм. съд В. Търново, стр.5

предложение на кмета на общината за изменение и допълнение на съответните разпоредби от наредбата, които се предлага да бъдат изменени или допълнени, мотивиран доклад към всяко едно от предложенията на кмета за изменение на текста на наредбата, разпечатка от административния панел на Община-Свищов за публикуване на предложението на кмета на интернет страницата на общината.

По делото са приети и доказателства, удостоверяващи съобщаването на оспорването по реда на чл.181 във вр. с чл.188 от АПК в „Държавен вестник“, бр.20/06.03.2018г.,стр.108/ л.16-18 от делото /, като по делото не са встъпили заинтересовани страни по смисъла на чл.189ал.2 от АПК.

Настоящият съдебен състав на Административен съд-Велико Търново,като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, извърши проверка за законосъобразност на оспорените разпоредби от посочения подзаконов нормативен акт, приет от Общински съвет – Свищов, намира следното :

По допустимостта на протеста:

Предмет на оспорване в настоящето производство са конкретни разпоредби от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община – Свищов, приета с решение№356/24.02.2005г. по Протокол №31 на Общински съвет-Свищов. Оспорваните разпоредби от въпросната наредба са такива с многократно правно действие, относими към неопределен и неограничен брой адресати, т.е същите имат нормативен характер.

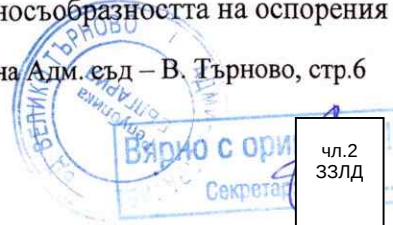
Съобразно нормата на чл.185,ал.2 във вр. с ал.1 от АПК, подзаконовите нормативни актове могат да се оспорват пред съд в отделни техни разпоредби. Разпоредбата на чл.186, ал.1 от АПК право на оспорване на подзаконов нормативен акт има и прокурорът, като последният може да подаде протест. След като прокурорът е от кръга на визираните в нормата на чл.186 лица, то неговото оспорване е допустимо и неограничено със срок съгласно разпоредбата на чл.187,ал.1 от АПК.Доколкото протестът, въз основа на който е образувано настоящето дело, е подаден от прокурор от Окръжна прокуратура-Велико Търново, същият е допустим и следва да бъде разгледан по същество.

~~Административен съд Велико Търново е сезиран с оспорване на разпоредби от подзаконов нормативен акт по смисъла на чл. 75, ал. 1 от АПК и чл. 7, ал. 2 във вр. с чл. 8 от Закона за нормативните актове, поради което на основание чл. 132, ал. 1 и ал. 2, т. 1, предл. второ във връзка с чл. 191, ал. 2 и чл. 133, ал. 1, предл. първо от АПК, делото е родово и местно подсъдно на настоящия съд.~~

В раздел III на Глава десета от АПК не са посочени основанията за оспорване на подзаконовите нормативни актове. Ето защо по силата на препращащата разпоредба на чл.196 от АПК приложими са основанията за оспорване на индивидуалните административни актове, по чл.146 от АПК, при отчитане на спецификите, свързани с производството по издаването им и правната им характеристика. Предметът на съдебен контрол в производството по оспорване на подзаконов административен акт, съгласно разпоредбите на чл.146, т. 1 – 5 от АПК са: компетентност на издателя на акта; спазване на изискванията за форма и на административно-производствените правила при издаването на акт; съответствието на материално-правните разпоредби с релевантните нормативни разпоредби от по-висок ранг и с целта на закона.

В съответствие с нормата на чл. 168, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 196 от АПК съдът е задължен да обсъди не само основанията, посочени от оспорващия, а въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения

Решение №208 /25.05.2018г. по адм.д. №130/2018г. по описа на Адм.суд – В. Търново, стр.6

текст от Наредбата на всички основания, предвидени по чл. 146 от АПК. Воден от така определения предмет на производството съдът съобрази следното:

Оспорваната в настоящето съдебно производство Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община - Свищов, приета с Решение №356/24.02.2005г по Протокол №31, представлява подзаконов нормативен акт, приет на основание чл.8, ал.2 от Закона за общинската собственост. Като колективен орган на местното самоуправление по смисъла на чл. 18, ал. 1 от ЗМСМА, общинският съвет е овластен да издава нормативни актове, с които урежда, съобразно нормативни актове от по-висока степен, обществени отношения с местно значение. В чл. 21, ал. 1 от ЗМСМА са изброени правомощията му, а съгласно ал. 2 на чл. 21 от ЗМСМА в изпълнение на правомощията си по ал. 1 общинският съвет приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. Нормата на чл.8, ал.2 от Закона за общинската собственост предвижда възможност за приемане от общинския съвет на наредба за регламентиране отношенията, свързани с реда за придобиване на право на собственост и на ограничени вещни права, за предоставяне за управление, отдаване под наем и за разпореждане с имоти и вещи общинска собственост. Следователно, като колективен орган, в изпълнение на правомощията си регламентиран в ЗМСМА и чл.8, ал.2 от ЗОБС, Общински съвет-Свищов е овластен да издава подзаконови нормативни актове-наредби, с които да регламентира конкретни обществени отношения на територията на общината, свързани с правото на собственост върху общински имоти. Наличието на такава законова делегация - чл.8, ал.2 от Закона за общинската собственост в приложимата редакция на правната норма, овластяваща общинските съвети да приемат наредби, с които да регламентират реда за придобиване право на собственост и на ограничени вещни права, за предоставяне за управление, под наем и за разпореждане с имоти и вещи - общинска собственост, дава основание на съда да счита, че оспорваните разпоредби от наредбата са издадени от компетентен орган и не е налице порок по смисъла на чл.146, т.1 от АПК. Анализът на събраните доказателства обоснова извод, че оспорваните текстове от наредбата са приети от колективен орган на местно самоуправление, който орган е заседавал в законен състав, при наличие на кворум, като решението за приемане на наредбата, както и решенията за последващите изменения и допълнения на същата, са приети с изискуемото мнозинство. Ето защо настоящият съдебен състав намира, че оспорваната наредба представлява акт постановен от компетентен орган, в кръга на неговата компетентност, съобразно нормата на чл.8 от Закона за нормативните актове и чл. 8, ал.2 от Закона за общинската собственост.

Спазена е изискуемата от закона специална писмена форма. Съобразени са изискванията на чл. 75, ал. 3 и ал. 4 от АПК - посочен е видът на акта, който се приема, органът, който го е приел, главният му предмет, посочено е и правното основание за приемане. Спазена е структурата, формата и обозначение на съдържанието, съгласно изискванията на ЗНА. Актът съдържа всички съществени реквизити, липсата на които би се отразила на неговата валидност. Не е спорно по делото, че Наредбата е приета с решение от ответния орган, взето на редовно проведено заседание на общинския съвет, при наличие на кворум и мнозинство повече от половината от общия брой на общинските съветници.

Нормотворческите правомощия на общинския съвет произтичат от Конституцията или от закона и се ограничават до обществени отношения с местно значение, които обаче не са регулирани от нормативни актове от по-висока степен. Отделно от това общият принцип, регламентиран в чл. 15, ал. 1 от ЗНА, предвижда, че всеки нормативен акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни

Решение №208 /25.05.2018г. по адм.д. №130/2018г. по описа на Адм. съд – В. Търново, стр.7

актове от по-висока степен. С оглед на изложеното, съдебният контрол за законосъобразност на оспорените разпоредби от Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община – Свищов трябва да обхване преценката дали регулираните с нея обществени отношения са вече уредени с нормативни актове от по-висока степен и дали за приемане на оспорените разпоредби в съответствие с нормите на чл. 2, ал. 1 и чл. 8 от ЗНА органът на местно самоуправление е бил овластен с компетентност за уреждане на обществени отношения чрез регулирането им с подзаконов нормативен акт по чл. 7, ал. 2 от ЗНА.

Относно съответствието с материалния закон на оспорените като незаконосъобразни в настоящето производство са разпоредбите на чл.30,ал.2, чл.34,ал.2 и чл.35,ал.2 в частта „безсрочно“.

Наредбата представлява подзаконов нормативен по смисъла на чл. 75, ал. 1 от АПК. Уредените обществени отношения по предметен обхват в процесната Наредба попадат в сферата на местно самоуправление, т.к. не са регулирани от НА с по-висока степен, а по тези въпроси е налице делегиране на компетентност на ОбС, чрез изрично посочване в специален закон - конкретно по чл. 8,ал.2 от Закона за общинската собственост.

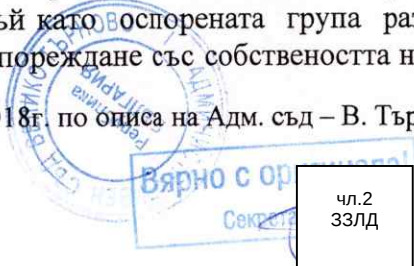
С посочените групи разпоредби Общински съвет-Свищов в раздел IV- Учредяване право на строеж,надстрояване и пристрояване върху поземлени имоти - частна общинска собственост е регламентирал безсрочно учредяване на право на строеж върху имот-частна общинска собственост, след решение на Общинския съвет от Кмета на общината чрез публичен търг или публично оповестен конкурс и съобразно предвижданията на влязъл в сила подробен устройствен план безсрочно – чл.30,ал.2; безсрочно учредяване на право на строеж без търг или конкурс при условията на чл.37 от Закона за общинската собственост върху имот частна общинска собственост - чл.34,ал.2 от същата наредба; = безсрочно и безвъзмездно учредяване право на строеж върху имот частна общинска собственост при условията на чл.37, ал.5 и ал.6 от Закона за общинската собственост.

Според оспорващият прокурор тази група разпоредби противоречат на правна норма от по-висок ранг и конкретно на чл.67 от Закона за собствеността, съобразно ~~която правото да се построи сграда върху чужда земя се погасява в полза на~~ собственика на земята по давност, ако не се упражни в продължение на 5 години т.е. погасяването на правото на строеж произтича от самия закон и с изтичането на определения в закона срок погасяването на това право е безусловно, поради което като е регламентирал в атакуваните норми от наредбата такова право да бъде учредявано безсрочно, общинският съвет е приел незаконосъобразна норма, противоречаща на норма от акт от по- висок ранг.

Съобразно нормата на чл.76,ал.3 от АПК,общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативни актове от по-висока степен обществените отношения с местно значение. Ето защо , за да бъдат законосъобразни, съобразени с материалния закон , издаваните от общинските съвети нормативни актове, като такива имащи вторичен ,произведен характер, задължително трябва да са съобразени със законите, които представляват актове от по-висока степен.В конкретни я случай, това означава оспорените разпоредби от наредбата да са съобразени и да не противоречат на нормативен акт от по-висока степен.

Настоящият съдебен състав на Административен съд – Велико Търново, намира за основателен така подаденият протест, тъй като оспорената група разпоредби от Наредбата за придобиване,управление и разпореждане със собствеността на Община –

Решение №208 /25.05.2018г. по адм.д. №130/2018г. по описа на Адм. съд – В. Търново, стр.8

Свищов противоречи на правна норма от по-висок ранг. Както правилно е посочил оспорващият прокурор правото на строеж се погасява в полза на собственика на земята, ако не е упражнено в продължение на 5 години. Следователно реализирането на учреденото право на строеж е ограничено със срок, поради което и не може да бъде учредявано безсрочно както това е сторено, съобразно оспорените разпоредби в процесната наредба. Както вече бе посочено наредба, приета от общински съвет, представлява подзаконов нормативен акт, който има за предназначение да детайлизира или до урегулира разпоредбите на закона по начин, че разпоредбите на наредбата да са съобразени със закона, който е акт от по-висока степен. Уредбата на конкретно правоотношение, съдържаща се в разпоредби от наредба, трябва стриктно да съблюдава рамките и регулацията на същите тези правоотношения, дадена в закона. Иначе казано, нормите от един подзаконов акт, какъвто представляват тези предмет на оспорване в това съдебно производство, трябва да уточняват и конкретизират законова уредба, съобразно специфичните местни условия, но не може да е в противоречие със закона. В конкретния случай, наредбата на общински съвет не може да регламентира погасяването на едно ограничено право, каквото е правото на строеж, по начин, различен от този, който това е сторено в закона, поради което атакуваните разпоредби следва да бъдат отменени като незаконосъобразни, постановени в нарушение на материалния закон.

Съдът намира за неоснователни доводите на ответник-жалба, че протестът в тази му част е неоснователен, тъй като оспорващият прокурор погрешно тълкува чл.67 от Закона за собствеността във връзка с оспорения текст от наредбата, който текст е приет въз основа на правилото по чл.37, ал.7 от Закона за общинската собственост и не касае погасяването на учреденото право на строеж, в случай, че то не бъде упражнено в рамките на 5-годишен срок и че по-скоро дадената в оспорваните разпоредби от наредбата правна уредба урежда трансформираното право на строеж в право на собственост върху построения обект. На първо място, недопустимо е да бъдат регламентирани с наредба правоотношения, които са регламентирани със закон и за които не е предвидено законова делегация те да бъдат доуреждани с подзаконови актове, приети от органите на местно самоуправление. Липсва нормативно предвидена делегация за общинските съвети да преуреждат от различен начин правните последици от нереализиране правото на строеж в определен срок, още по-малко да регламентират трансформирането на правото на строеж в право на собственост върху построеното в резултат на надлежно и своевременно упражненото право на строеж или пък придобиване право на собственост върху построеното от суперфициара от собственика на земята при наличието на точно определени в закона предпоставки. Следователно Общински съвет- Свищов не е компетентен да регламентира посредством приемане на наредба тези обществени отношения.

На следващо място, недопустимо е да бъдат приети разпоредби, които противоречат на норми от по-висок ранг. Правото на строеж се погасява в полза на собственика на земята по давност, ако не се упражни в продължение на 5 години, - категорична е нормата на чл.67 от Закона за собствеността. Определянето на всякакъв друг срок за погасяване на правата, произтичащи от учредено право на строеж, с текст от наредба е незаконосъобразно поради противоречието му с нормативен акт от по-висока степен. Тук е мястото да бъде посочено, че всяка правна норма, включително и такава от наредба, приета от общински съвет трябва да е ясна и да не е необходимо да бъде разяснявана, пояснявана, за да бъде разбрана от адресата ѝ. Доводите на ответник-жалба, че оспорваните разпоредби визират осъществяването, реализирано право на строеж и че смисълът на „безсрочно“ учреденото право на строеж касае

възможността суперфициарът да придобие собствеността върху построеното за „вечни времена“, стига строежът да е реализиран в рамките на 5-годишния срок по чл.67 от Закона за собствеността са несъстоятелни. Общинският съвет с наредба не може да преурежда правоотношения или пък да регламентира правни последици от определен акт, по начин, различен от този, който те са уредени в закон. От текстовете на оспорените разпоредби от наредбата се извлича друго правило, различно от това, което Общински съвет-Свищов твърди, че е искал да създаде. Смисълът на оспорваните норми е различен от този, който ответникът твърди, че е вложил при приемането на тези норми. Така формулирани въпросните правни норми имат друг смисъл, а не този, който ответникът твърди, че е имал предвид. Нормите в наредбата трябва да са ясни и разбираеми и да не се нуждаят от каквото и да било допълнително разяснение. В заключение, оспорваните разпоредби от наредбата се явяват незаконосъобразни, приети в противоречие с материалния закон, поради което същите следва да бъдат отменени, със законните последици от това.

Втората група разпоредби, оспорени от прокурор от Окръжна прокуратура – Велико Търново, касаят въведени от Община-Свищов допълнителни ограничения за правни субекти при предоставяне на помещения, собственост на общината, както и правните възможности на определена категория правни субекти да наемат помещения - общинска собственост и да наемат общинска земя.

Съобразно оспорения чл.17 от наредбата-не се предоставят помещения на организации, физически и юридически лица, с неуредени задължения към общината, произтичащи от ползване на други общински имоти.

Нормата на чл.78 от наредбата гласи – лицата, спечелили търг или конкурс за наемане на общински обект, но отказали да сключат договор, не се допускат до участие в следващите публичния търг или публично оповестен конкурс за същия обект. Внесеният депозит не се връща.

Оспореният чл.81 от наредбата регламентира наематели на обекти-общинска собственост, с които са прекратени наемни отношения поради нарушения на договорните клаузи или дължат наем да не се допускат до участие в публични търгове на общински обекти в срок от 1 година от констатиране на нарушението.

~~Чл.84 от наредбата въвежда ограничение за наемателите на общинска земя, които кандидатстват за наемане на друг поземлен имот, като се отказват от наетия, ако не са положили грижа на добър стопанин по оценка на служба “Земеделие”- да не се сключват договори за срок от следващите две стопански години.~~

Настоящият съдебен състав на Административен съд-Велико Търново, анализирайки събраните доказателства, намира, че в тази му част подаденият протест е основателен и следва да бъде уважен, като атакуваните разпоредби от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община – Свищов - като незаконосъобразни, издадени в противоречие с материалния закон - да бъдат отменени.

Съобразно нормата на чл.8,ал.4 от Закона за общинската собственост – предоставянето под наем и разпореждането с имоти и вещи общинска собственост, се извършват чрез публичен търг или публично оповестен конкурс, освен ако в закон е предвидено друго, като в изречение второ е посочено, че условията и редът за провеждането на търговете и конкурсите се определят от общинския съвет в наредбата по ал. 2. Следователно законодателят е регламентирал като правомощие на органа, приемащ съответния подзаконов нормативен акт, да уреди правилата за провеждането на търговете, както и условията, на които да отговарят кандидатите, но това следва да

Решение №208 /25.05.2018г. по адм.д. №130/2018г. по описа на Адм. съд – В. Търново, стр.10

стане при зачитането на конституционните и законови гаранции за свободата в гражданския и търговския оборот и равното третиране на участниците в посочените процедури. С нормативни актове от по-висока степен са очертани рамките, в които може да бъде детайлизирана процедурата по провеждането на търговете, която се регламентира с подзаконовия нормативен акт, като целта, която се преследва с конкретните правила, разписващи процедурата, не може да преследва друга, освен посочената в закона – имотите да се управляват в интерес на населението в общината съобразно разпоредбите на закона и с грижата на добър стопанин/чл. 11, ал. 1 от ЗОБС/. В оспорените разпоредби се визират допълнителни изисквания към лицата, които вече са спечелили търг или в определени условия без провеждане на търг, са придобили право да станат наематели на общински имот. Ето защо съдът намира за основателни доводите на оспорващият прокурор, че в конкретния случай, без да притежава подобни правомощия, Общински съвет-Свищов с подзаконови разпоредби е създавал нови, допълнителни изисквания и е въвел ограничения за определен кръг лица да участват в сделки с общинско имущество, каквито допълнителни изисквания и ограничения не се поставят в Закона за общинската собственост, уреждащ първично тези обществени отношения. Законодателят е предоставил в компетентността на общинските съвети да определят с наредба единствено и само реда за разпореждане и управление на имоти и вещи-общинска собственост, но не и регламентирането на материално-правните предпоставки за това. Поставянето на всякакви допълнителни изисквания, като тези съдържащи се в оспорените разпоредби, представлява незаконосъобразно ограничаване на конкуренция, тъй като тези допълнителни условия не произтичат от материално-правна предпоставка, установена със закон, за чието приложение и в изпълнение на който закон се издава наредбата от общинския съвет. В нито една разпоредба на ЗОБС не е предвидено, че ползването на общински имоти се обуславя от липсата на частни и/или публични вземания на този, който го претендира, нито се оправомощава съответната община да въвежда процесуални изисквания за установяване на такава материално-правна предпоставка.

С оглед на изложеното така оспорените разпоредби следва да бъдат отменени като незаконосъобразни, тъй като са приети в нарушение на чл.8 от Закона за нормативните актове и чл.21, ал.2 от ЗМСМА, тъй като с тях са преуредени обществени отношения, които вече са нормативно уредени с нормативен акт от по-висока степен.

Основателен е и доводът на оспорващия прокурор, че е налице и друго самостоятелно основание за отмяна на тази група норми от атакуваната наредба на Общински съвет-Свищов, а именно-приемането им в нарушение на материалния закон и конкретно в противоречие със Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност. Безспорно с предвидените в атакуваните разпоредби от наредбата са предвидени допълнителни изисквания към субектите, за да могат да участват в процедурите по наемане на общински имоти и общинска земя се създават ограничения и се въвеждат тежести несъответни на целта на закона – да се улесни и насърчи извършването на стопанска дейност, като се ограничи до обществено оправдани граници административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност от държавни органи и органи на местно самоуправление. Съобразно чл.3, ал.3 от ЗОАРАКСД - при административно регулиране и административен контрол върху стопанската дейност, административните органи и органите на местно самоуправление не могат да налагат ограничения и тежести, които не са необходими за постигане целите на закона. Съдът споделя аргументите на прокурора, че предвидените в протестираните разпоредби

Решение №208 /25.05.2018г. по адм.д. №130/2018г. по описа на Адм. съд – В. Търново, стр.11

допълнителни изисквания към кандидатите и възможност за недопускането им до участие в процедура за отдаване под наем надвишава обществено оправданите граници по смисъла на чл.1,ал.2 от ЗОРАКСД, тъй като с тях се въвеждат тежести, които не са необходими за постигане на законовите цели, а и се нарушават конституционно гарантираните принципи на свободна стопанска дейност и равнопоставеност на стопанските субекти. Вярно е, че е общината следва да регламентира условията, на които трябва да отговарят лицата, на които ще бъде предоставено общинско имущество, но тези условия следва да са съобразени с рамките, предвидени в закона и да не водят до установяване на незаконосъобразни ограничения и пречки стопанските субекти да извършват стопанска дейност. Гражданско-правните спорове между общината и различни правни субекти са предмет на друго самостоятелно производство пред съд и друг процесуален ред и не могат да бъдат използвани като допълнителен критерий за ограничаване на стопанската дейност на онези стопански субекти, които имат предходни неуредени облигационни спорове с общината. Въвеждането на изискване един трети орган - служба „земеделие“ да дава оценка дали един наемател е положил грижата на добър стопанин, каквото е въведено с нормата на чл.84 категорично представлява условие, посредством което се ограничава стопанската дейност и се създават несъразмерни и недопустими пречки пред стопанските обекти да осъществяват дейността си. В противоречие с целта на закона е и изискването, въведено в чл.81 от наредбата, при прекратяване на наемното правоотношение да не бъдат допускани до участие в публични търгове правни субекти, неизправна страна по наемното правоотношение в едногодишен срок от констатиране на нарушението. От посочената разпоредба не става ясно какво се има пред вид под нарушение, нарушение на кой закон и кой трябва да го констатира това нарушение. Така въведените допълнителни условия категорично не създават гаранции за стопанисването и управлението на общинското имущество, както твърди ответника, а представляват незаконосъобразно въведени ограничения, посредством които се ограничава стопанската дейност. Настоящият съдебен състав счита още, че процесните норми, с които се въвеждат допълнителни изисквания към кандидатите за участие в публично оповестен конкурс и публичен търг са приети и в нарушение на чл. 19, ал. 1 от КРБ, въвеждащ принципа на свободната стопанска инициатива, на провъзгласените и ~~гарантираните от тази конституционна норма еднакви правни условия за стопанска дейност и равенство на стопанските субекти, както и на забраната за нелоялна конкуренция.~~

По изложените съображения процесните разпоредби чл.17, чл.78, чл.81 и чл.84 от Наредбата за придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община - Свищов следва да бъдат отменени като незаконосъобразни.

Предмет на оспорване в това съдебно производство са и чл.89,90 и чл.91 от наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община – Свищов, приета с Решение №356/24.02.2005г. по Протокол №31 на Общински съвет – Свищов.

Оспорваните разпоредби са административно- наказателни такива и предвиждат наказания за неспазване на същата, ако не представляват престъпления, определят органите, които следва да установяват такива нарушения и да съставят актове за установяването им, както и кой е административно-наказващият орган, който да издава наказателни постановления за така установените нарушения - кметът на общината по реда на ЗАНН.

Както вече бе посочено Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община – Свищов е приета на основание чл.8,ал.2 от Закона за общинската собственост и урежда отношенията, свързани с реда да придобиване право на собственост и на ограничени вещни права, за предоставяне за управление, под наем и за разпореждане с имоти и вещи – общинска собственост. Иначе казано общинският съвет има правомощие за приемане на подзаконовни нормативни актове наредби, който да регламентират определени обществени отношения, но правната регулация, в приеманите от общинския съвет наредби не следва да излиза извън предметната компетентност, определена в закона, а именно – да приема правни норми, с които да даде правна регулация на реда за придобиване право на собственост, на ограничени вещни права, за предоставяне на управление и реда за разпореждане с имоти и вещи-общинска собственост. Следователно общинският съвет няма компетентност да създава правни норми, с които да определя състави на административни нарушения и наказания за неизпълнение на задължения. След като липсва уредена в закона компетентност на общинските съвети да приемат правни норми, с които се определят административни нарушения и административни наказания във връзка с дейности по прилагане и изпълнение на Закона за общинската собственост, оспорваните административно-наказателни разпоредби са незаконосъобразни, издадени при липса на компетентност на общинския съвет за това, поради което същите следва да бъдат отменени. Правилно оспорващият прокурор сочи, че приемайки тази група атакувани норми от наредбата общинският съвет е надхвърлил предоставената от му от Закона за общинската собственост компетентност и е навлязъл в сферата на правната регулация за налагане на административни наказания, с каквито правомощия общинският съвет не разполага.

Основателен е и другият довод на оспорващият прокурор, че приемайки въпросните санкционни норми и такива регламентиращи административно-наказателно производство, Общински съвет – Свищов е нарушил принципа, че санкционни норми могат да се въвеждат само със закон, т.е. принципа на законоустановеност на административните нарушения и административните наказания. Към настоящият момент, Законът за общинската собственост не съдържа административно-наказателни разпоредби, като същите са били отменени с ДВ бр. 54/2008г. След отмяната на съществуващите в ЗОС административно-наказателни разпоредби, съдържащите се такива в наредбата се явяват незаконосъобразни, издадени в нарушение на принципа, че санкционни норми могат да се въвеждат само със закон, поради което същите следва да бъдат отменени.

Неоснователен е доводът на ответника, че с приемането на посочените разпоредби Общински съвет-Свищов е упражнил правомощието си по чл.22,ал.4 от ЗМСМА, съобразно която - за нарушаване на наредбите могат да се предвидят глоби до 5000лв., а за еднолични търговци и юридически лица-имуществени санкции в размер на 50000лв., а при повторно нарушение и временно лишаване от правото да се упражнява определена професия или дейност. След като в Закона за общинската собственост не се съдържат административно-наказателни разпоредби няма как такива да се съдържат в издадена на основание чл.8,ал.2 от ЗОС наредба. В случаите когато съответният закон е регламентирал административно нарушение и административно наказание няма пречка, упражнявайки предоставената му компетентност общинския съвет да приеме наредба, в която да регламентира и административни нарушения и административни наказания за нарушаването ѝ. Доколкото обаче в Закона за общинската собственост липсват такива норми Общински съвет-Свищов е надхвърлил предоставената му от закона компетентност, излизайки извън правомощията си и

Решение №208 /25.05.2018г. по адм.д. №130/2018г. по описа на Адм. съд – В. Търново, стр.13

създавайки норми, с които е регламентирал административни наказания, каквато правна регламентация може да се прави само със закон.

Незаконосъобразни са и нормите на чл.90 и чл.91 от наредбата, с които се регламентира административно-наказателното производство. Безспорно е, че нормата на чл.22, ал.5 от ЗМСМА предвижда, че наказателните постановления за нарушения на наредба се издават от кмета на общината или негов заместник въз основа на акт, съставен от длъжностни лица, посочени в наредбата, а самото административно наказателно производство се осъществява по реда на ЗАНН. Това обаче е така само и единствено когато самата наредба, съдържаща административно-наказателни разпоредби, е издадена в съответствие със закона, при съблюдаване на принципа на законоустановеност на административните нарушения, регламентиран в чл.2, ал.1 от ЗАНН. Нормата на чл.2, ал.1 от ЗАНН е категорична, че деянията, които съставляват административни нарушения, и съответните за тях наказания се определят със закон или указ. Общинските съвети при издаване на наредби определят административните нарушения при стриктно съблюдаване на закона относно това, кое деяние представлява административно нарушение. След като Общински съвет-Свищов не притежава компетентност да регламентира административни нарушения във връзка със ЗОС и приетата такава административно-наказателна норма – чл.89 от наредбата е незаконосъобразна, то е безпредметно, а и незаконосъобразно съществуването на норми, уреждащи едно незаконосъобразно административно-наказателно производство. В конкретния случай общото правило, съдържащо се в чл.22, ал.5 от ЗМСМА, съобразно което актовете за установяване на нарушения на разпоредби на наредби се съставят от длъжностни лица, посочени в наредбата, а наказателните постановления за такива нарушения се издават от кмета или негов заместник не могат да намерят приложение.

Ето защо с оглед приемането им при липса на компетентност и като противоречащи на норми от по-висш порядък протестираните разпоредби са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

Що се отнася до допълнително наведеното от оспорващия прокурор друго самостоятелно основание за отмяна на атакуваните разпоредби като незаконосъобразни, а именно - допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при приемане на наредбата – съдът намира същото за основателно. Въпреки ангажираните доказателства ответникът не съумя да докаже изпълнението на всички законови изисквания в рамките на процедурата по приемане на оспорените текстове от наредбата. В представената и приобщена като доказателство преписка по приемане на оспорваната наредба не се установява проектът за наредбата да е внесен с мотивирано предложение, да е проведено обществено обсъждане. Липсват доказателства изобщо такова обсъждане да е провеждано. Представеният брой на вестник „Дунавско дело“ установява само оповестяването на наредбата след приемането ѝ, но не може да установи провеждането на обществено обсъждане на проекта за наредбата, тъй като в самата публикация е посочен номерът на решението на Общинския съвет, с което наредбата е приет.

Не е изпълнено и изискването на чл.28, ал.2 от ЗНА в приложимата ѝ редакция - проектът за наредба да е придружен от доклад и мотиви, в които да са посочени причините, които налагат приемането на наредбата, целите, които се поставят, финансовите и други средства, необходими за прилагането на новата уредба, както и очакваните резултати от прилагането ѝ. Представените мотиви към предложението на кмета за изменение на текстове от наредбата са формални и непълни и не отговарят на изискванията за минимално съдържание на същите, посочени в чл.28, ал.2 от ЗНА.

Решение №208 /25.05.2018г. по адм.д. №130/2018г. по описа на Адм. съд – В. Търново, стр.14

По изложените съображения и при прилагането на общия принцип по чл. 15, ал. 1 от ЗНА, протестът подаден от Светлана Иванова прокурор при Окръжна прокуратура – Велико Търново се явява основателен, а оспорените норми от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община – Свищов се явяват незаконосъобразни и следва да бъдат отменени.

Предвид разпоредбата на чл. 194 от АПК, след влизане на решението в сила, същото следва да се обяви по начина, по който е обявена самата Наредба.

С оглед изхода на спора и своевременно направеното искане за присъждане на разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в полза на Прокуратурата на Република България следва да се присъдят направените по делото разноски от Окръжна прокуратура Велико Търново в размер на 20 лева, представляващи заплатена такса за обнародване на оспорването в Държавен вестник.

Водим от горното и на основание чл. 193, ал. 1 от АПК, настоящият тричленен състав на Административен съд – Велико Търново

РЕШИ:

ОТМЕНЯ като незаконосъобразни **разпоредбите на чл.17,чл.30,ал.2,чл.34,ал.2, и чл.35,ал.2 в частта „безсрочно“, чл.78, чл.81, чл.84, чл.89, чл.90 и чл.91 от Наредба за реда за придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община – Свищов,** приета с Решение №365/24.02.2005г. по Протокол №31 на Общински съвет-Свищов.

ОСЪЖДА Община - Свищов да заплати на Окръжна прокуратура – Велико Търново разноски по делото в размер на 20,00 /двадесет/ лева.

Решението подлежи на касационно оспорване пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението, след влизането му в сила, да се обяви по реда, по който е следвало да бъде обявена Наредбата за реда за придобиване, управление и разпореждане със собствеността на Община-Свищов, приета с Решение №365/24.02.2005г. по Протокол №31/24.02.2005г. на Общински съвет – Свищов.

Решението да се съобщи на страните посредством изпращане препис от същото, съобразно чл.138 от АПК

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

Заличено на основание
чл.2 от ЗЗЛД

чл.2
ЗЗЛД

чл.2 ЗЗЛД

чл.2
ЗЗЛД

2000

